

לקט אמרים מדברי הרב מוהליבר לכל ימות השנה ובמיוחד לחודש אלול ועשרת ימי תשובה

מתוך "דעותיו והשקפותיו של רבי שמואל" - ליקוטים מתוך כתביו מאת נכדו ד"ר יוסף מוהליבר

- ❖ **תכלית הבריאה והאדם** - "והנה כל התורה בכללה ובפרטה היא עיקרית בכל תרי"ג מצוותיה, אבל תכליתן היא רק לשבר תאוות הגוף ולא להחלישו ולהחלותו, כי כל מה שהגוף יותר בריא גם הנפש יכולה להיות יותר שלמה, וכמ"ש [ונכמו שכתוב] "אין השכינה שורה אלא על חכם גיבור ועשיר", אבל באופן שיהיה נזהר מכל תאוה נמבזה, מכל שוד ועול, שיהיה בעל מידות נעלות." (עמ' ג')
- ❖ **האדם ואושרו** - "אמנם להרגיש את עונג התורה והמצוות בעולם השפל הזה כבד מאוד, כי החומר הוא המסך המבדיל בין המצוות והנפש להרגיש על ידם הנועם והעונג הראוי, עכ"ז [עם כל זה] מי שגבה על חמרו והגביר את נפשו על יצרו כבר זכה להרגיש נועם אין קץ בעשיית הטוב ומקבל עונג ממעשה הטוב הרבה יותר ממה שמקבל האדם עונג מתענוגות החומר." (עמ' ה')
- ❖ **החינוך** - "עיקר אושר האדם נמשך מדרך החינוך מילדותו, כי גם כשנולד האדם במזג טוב וגם בשכל חד ונעלה כשיתחנך אצל אנשים פורעי מוסר ריקים ופוחזים, אזי גם שכלו יטמטם גם לבבו יתאכזר ויגדל באין חוכמה ובאין צדק. כן להיפך, אף כשיוולד רע המזג ושכלו גס ועכור, כשיתחנך על ברכי חכמים וצדיקים וישקוד על ספרי תורה וחכמה, שכלו יעלה מעלה ולבבו ייטיב לדרוש צדק ומשפט..." (עמ' יג')
- ❖ **התשובה** - "במקום שבעלי תשובה עומדים צדיקים גמורים אינם יכולים לעמוד" (ברכות ל"ד ע"ב). רצונם, באדם יש שני כוחות, כוח הטוב וכוח הרע. בצדיקים הכוח הטוב הוא כוח חי, כי משתמשים הם בכל יום להיטיב ועל כן נקראים חיים (ברכות דף י"ח ע"ב), משא"כ [מה שאין כן] הרשעים שאינם יודעים להיטיב נקראים מתים (שם), כלומר כוח הטוב שלהם כבר מת. אבל בעלי תשובה לא מת אצלם הכוח הטוב רק נתהפך מכוח חי לכוח עצור, שכוח הרע לא נתנו לצאת לפועל. וע"כ [ועל כן] כשנמשך כך איזה זמן נאסף אצלם כוח גדול, ולפיכך כשמגיע הרגע שמתעוררים בתשובה והכוח האצור בקרבם מתהפך לכוח חי, אזי יכולו לפעול גדולות בכוח הגדול שנעצר אצלם, עד כי במקום שבעלי תשובה עומדים אין צדיקים גמורים יכולים לעמוד ומה עמקו דבריהם ז"ל "גדולה תשובה שמגעת עד כסא הכבוד" (יומא דף פ"ו) רצונם, הכוח העצור שמתהפך לכוח חי ביכולתו להגביה את האדם מעלה מעלה." (עמ' י"ט)
- ❖ **עבירות וההרגל** - "כמה עבירות חמורות שהורגל בהן העולם אינן נחשבות כלל. "קשה עונשן של מידות יותר מעונשן של עריות" (יבמות דף כ"א), ואעפ"כ [ואף על פי כן] כמה נכשלים בזה בעוונותינו הרבים וכמה מיני עורמה ומרמה ואונאה וגניבה וגזלה במסחר, ממש אין לך מסחר שנגמר בהיתר גמור. או לנו מאותה בושה או לנו מאותה כלימה! והסיבה לזה היא רק רוב ההרגל בעבירה, שהרי אם היו רוצים ח"ו [חס וחלילה] לגלח לאיש יהודי את זקנו, ודאי היה נותן עבור זה כמה כסף כדי שלא לעבור על לא תעשה שבתורה, כן אפילו עבור מצוות עשה כמו אתרוג וכדו', ועל כמה לאוין דאורייתא החמורים למאוד עוברים ממש על אגורת כסף אחת." (עמ' כ"ג)
- ❖ **חילול ה'** - "העבירה יותר חמורה היא חילול ה' הגדול והנורא כמבואר שלהי יומא דף פ"ו, וחילול ה' היותר גדול המאריך גלותנו ומעכב גאולתנו ופדות נפשנו הוא אשר על ידי רוע מעשינו יחולל כבוד אומתנו בגויים לאמור: ראו מעשה העם הזה, אשר לפי דעתו הוא הנבחר מכל גויי הארצות להיות לעם סגולה עליון על כל, ומעשיו גרועים ואבדה חכמת חכמיו ודעתו שפלה וגם באמונתו עירב אמונות שווא וטפל ועוד הגדיל כי עשה את הטפל לעיקר." (עמ' כ"ג)
- ❖ **תכלית המצוות** - "כל התורה קדושה וטהורה משיבת נפש כל תרי"ג מצוותיה וכל פרטיהם הכל מרועה אחד נתנו, וכל המשליך ופורק מאיתו עול מצווה אחת הרי זה מפר ברית, אבל עכ"ז [עם כל זה] לא נעלים עין מלפקח שכלנו, כי כל התורה נתנה רק לאשרנו בזה ובבא, וכל המצוות שבין אדם למקום הן כמטרה לזכך ולרומם את שכלנו, שתהיינה לנו דעות נעלות ואמיתיות מאירות כשמש בצהריים ולטהר את לבבנו ממידות רעות ומתאוות מגונות ופחותות. אם כן, מי שלא טיהר את לבבו ולא רחץ את כפיו מדברים שבין אדם לחברו ולא השקיט המיית לבבו מתאוות מגונות, גם שכלו לא נזדכך רק נשאר בדעתו המשובשת, אזי כל עבודתו למקום לא נתקבלה וכל פעולתו מאפע." (עמ' כ"ג)

❖ **מטרת התורה** - "והנה כאשר אמרנו עיקר מטרת התורה ומצוותיה היא להישיר את האדם בדעות שלמות במידות ישרות, ואם יהיה פחות במידות אזי כל מצוותיו אין בהן חפץ, כמו שאמר הנביא: "למה לי רוב זבחיכם יאמר ה' וגו' כי תבואו לראות פני מי ביקש זאת מכם רמוס חצרי וגו' חדש ושבת קרא מקרא לא אוכל אין ועצרה וגו'..." (עמ' כ"ה)

❖ **ייעוד עם ישראל** - תעודתנו להאיר את עיני העמים באמונת ה' אחד ודרכיו הישרים (עמ' כ"ג)

❖ **ישראל כעם סגולה** - "הלא אנחנו העם הנבחר מקדם מראש, ואם כן אפוא על כולנו החובה ללכת בדרכי צדק ויושר ולהראות לכל את צדקתנו, אשר לא ימצאו אף שונאנו שמץ דבר לערער עלינו, ואף כי גרים אנחנו במדינות שאנו יושבים בהן, על כן עלינו להיזהר מאוד משמץ דבר עולה, כי איש אחד יחטא ועל כל העדה יצא הקצף. וכבר הרביתי כמה פעמים לעורר את לב בני עמי על זה, כי חובה עלינו להיזהר בכל שמץ דבר עולה נגד לא ישראל יתר הרבה מאשר נגד ישראל, כי זה נוגע לחילול ה' אשר הוא החטא הגדול ביותר וגם כל גידול הצלחת עמנו תלוי בזה." (עמ' כ"ח)

❖ **התשובה האמיתית להבדיל מהתשובה החיצונית** - ועתה נחזה נא את מצבנו בדבר גדול זה. במצוות שבין אדם למקום רוב עמנו מדקדקים עד שידם מגעת. לפני חג הפסח רבו כמו רבו השאלות אצל כל רב בעירו על חשש תערובות משהו חמץ ועל געולי [הגעלת] כלים וכדומה. אבל מועטים המה בני עליה אשר יתבוננו, שאם ככה אנחנו מהדרים בגעולי [בהגעלת] כלים מחשש חמץ, כמה יש לנו לעיין בגעולי [הגעלת] וטהרת הגוף מגזל וודאי, ובמה נגעול את כפינו מגזילה, גניבה, הונאה וכדומה, במה נגעול את פינו ולבבנו מלה"ר [מלשון הרע] ורכילות, הלבנת פני חברו, שנאה וקנאה וכעס וגאווה. מראש השנה ועד יוה"כ [יום הכיפורים] מדקדקים הרבה במצוות, ואף כי המנהגים הנוספים חמורים עוד יותר מדברי תורה, מי לא ילך בראש השנה לקיים מצוות תשליך, מי לא יאמר אצל הנהר גם הבקשות של המקובל הרב ד' חידא ז"ל, מי לא ינער בשולי בגדיו בכל לבבו את חטאיו אשר היו למעמסה וברגע אחד ישליכם למשואות נצח, אבל מי יזכור ברגע זה להשליך ולנער גם מביתו וחנותו את המשקולות והאיפות הבלתי צודקים, או האם יתבונן אולי צריך להסיר את בגדיו מעליו ולסלק את נשיו או להשיב את הגזילה אשר גזל? ומה יועילו לו וידייו וכוונותיו וניעור בגדיו ושאר פעולותיו, אם לא יתקן את אשר עיוות? הכל יקיימו בערב יום הכיפורים מצוות כפרות, טבילה בנהר, ל"ט מלקות אבל מה תועיל לו שחיטת העופות הבלתי אשמים לכפר על מעלו, אם לבבו לא נשבר בקרב? מה יועילו לו כל נחלי קדומים אם הוא טובל ושרץ בידו? מה יועילו לו כל מלקיותיו אף אם ילקה כהנה וכהנה, אם לא יעזוב דרכו הרעה? אוי לנו, כי ברוב אולתינו שגינו ונקוה לאור והנה חושך וכאין עיניים נגששה. (עמ' כ"ו)

❖ **מחלוקת** - "עוד זאת רעה חולה ראיתי בין יראי מדינתנו, והוא כי ירבו לחלוק על הכתות החדשות, אשר לא יעשו כתורה לבזותן ולגדפן ולרדפן בכל יכולתם. עיקר טענתם הוא כי כל ישראל ערבים זה בזה, אבל שכחו כי זהו דווקא כשיש בידם למחות, אבל אם אין בידם למחות פטורים מהערבות, והנה אם כל העדה כולה שומרי תורה ומצוות ואיש אחד יפר תורה אפשר שיש ביכולתם למחות בביזיונות וגידופים. אבל כשאנשים רבים יפרדו ויבדלו מהכלל ואף כי מדינות שלמות, היש ביכולתנו למחות בידם? הלא רק נוסף אש ונגדיל המדורה. על כן עלינו לשקוט מריב ולהשבית מדון ונאמר אף על פי שחטאו, ישראלים הם, אחינו הם ולא ידח ממנו נדח. אבל להגדיל מדורת המחלוקת ולהבעיר אש המדון, הלא בזה רק נחלל את שם ה' ושם ישראל בלאומים. (עמ' כ"ו)

❖ **תשובת העם** - השיבה לארץ ישראל "קיצרו של דבר, אם נדע ונבין במה חטאנו ובמה העוינו ונתאמץ לתקן את הטעות, אזי נשמח ונחבב את היסורין שבאו עלינו, כי הם רק לטובתנו והצלחתנו, כאשר אנו רואים כעת, אשר ע"י הגזירות החדשות שבו לעמם בחורי ישראל, אשר כבר השליכו הדת והאמונה אחרי גום ועוד יותר מזה, כי רוב עמנו מבינים כעת את יקרת ערך ארצנו הקדושה ומשתוקקים להקים חרבותיה ולנטוע ולזרוע את שדותיה, וזאת היא התשובה היותר גדולה לעמנו ותקרב גאולתנו בלי ספק". (עמ' ל"ה)

❖ **בעת הגאולה** - "בעת הגאולה כל לאומי תבל יכירו כי צמחי הדעת והתבונה שצמחו אצלם ראשיתם היתה מכרם ישראל, כי האבות הקדושים היו הראשונים שהתחילו לפזר את ענני הסכלות והחושך ולהפיץ אור נוגה אור האמונה והדעת בין כל יושבי תבל. על כן, לימות המשיח יכירו וידעו כל יושבי תבל כי טובת העולם ואושרו עיקרם ושורשם מקרב ישראל." (עמ' מ"ג)

מתוך מאמרו אושר האדם - עיתון הלבנון תרל"ד גיליונות 26,27,28,29

"אמנם לא יתכן לבוא למדרגה גבוהה ונכבדה כזאת עד שנשתלם בשלושה דברים: **(א) שלמות הדעות** - להיות שלם בדיעות, הן בידיעת העיקר הגדול והנכבד מציאות ה' ואחדותו, אשר אין עוד מלבדו, ורק אותו נעבוד, ואליו נתפלל, בלי שם אמצעי בינינו לבינו, לא אמצעות בן אדם ולא אמצעות מלאך ושרף, כי נגדו יתעלה הכל כאין וכאפס... הן בידיעת התורה והמצוות המאירות עיניים בנגליהם ופשוטם, כאשר מצאנו לרבותינו בעלי התלמוד והמדרש ז"ל.

(ב) שלמות במידות - להיות שלם במידות, נקי כפיים ובר לבב לוותר לעולם משלו נגד כל אדם, ואף כי נגד בן אמונה אחרת. למען יתקדש שם ה' אלוקי ישראל על ידנו, כן בנימוסי ותהלוכות דרך ארץ, למען נמצא חן ושכל טוב בעיני אלוקים ואדם, וכמו שכתב הרמב"ם ז"ל בסוף פ"ה מהלכות יסודי התורה: עוסק בתורה עטוף בציצית מוכתר בתפילין יעשה בכל מעשיו לפני משורת הדין, והוא שלא יתרחק הרבה ולא ישתומם, עד שיימצאו הכל מקלסים אותו ואוהבים אותו, ומתאוים למעשיו, ה"ז [הרי זה] קידש את ה', ועליו הכתוב אומר, ויאמר לי עבדי אתה ישראל אשר בך אתפאר.

(ג) ידיעת השפה: מדברו יהי' נאוה ושפתותיו נוטפות מור בשפת המדינה, למען ידע מה להשיב דבר על אופניו, ויערב לאוזן שומעת מבני נכר אשר לא ישמעו את שפתו".

מצב העם - "בשלמות המידות ירדנו פלאים רחמנא ליצלן מכל מחמדינו שהיו לנו בימי קדם, כי על ידי עמל החיים וסבל הפרנסה אשר הכבידו אכפם [אכיפתם] בימים האחרונים, הננו רואים על הרוב את האדם המדקדק מאוד בדברים שבינו לבין קונו ויקל לעצמו בדברים שבינו לבין רעהו... בנימוסי ותהלוכות דרך ארץ עוד נמצא בנו פרעות ומגרעות, עד כי היינו לשמצה ולחרפה בלאומים".

מתוך דברי ברכתו לקונגרס הציוני הראשון בבאזל-

❖ **אחדות העם** - "בסוד האסיפה נחוץ לתקן אשר "בני ציון" שלבם נאמן למטרתנו יחיו ביניהם באהבה ובאחוה גמורה אף כי המה חלוקים בדעותיהם בדברים שבין אדם למקום, ואף שיימצאו אנשים אשר יחזיקו את חבריהם לפורצי גדר. אך עליהם להתבונן לו הייתה שרפה גדולה בביתם והיה הכל בסכנה, הונו גם נפשו, ויבוא אחד, שהוא פורץ גדר בעיניו, להציל אותו ואת כל אשר לו, האם לא היה מקבלו באהבה ושמחה? הלא כן אחי הננו כולנו היום. **אש גדולה יצאה בקרבנו, שלהבת נוראה וכולנו עומדים בסכנה, שונאינו רבו ופרצו ומספרם כבר למיליונים רבים הגיע, ואלמלא מוראה של מלכות כבר חיים בלעונו. ועתה כאשר נמצאו לנו אחים בעת צרה כזאת, המושיטים לנו את ידם לעזרה לעשות כל מה שביכולתם להציל את עמנו ולחלצהו מן המצר, האם יהין לב אחד מאתנו לדחותם? יתבוננו כולם היטב וברית אחים לא תופר".**

התורה והארץ - "תורתנו שהיא מקור חיינו צריכה להיות יסוד תחייתנו בארץ אבותינו".

מתוך מאמרו "היראה וההשכלה" הלבנון תרל"ג (1872) גיליונות 15,16

האהבה והשלום - "על כן אב הרחמים הקדים לנו יום דין וחשבון, ואחריו יום סליחה וכפרה. וכל איש ישראלי מרגיש בקרב לבבו רוח קדושה וטהרה. כי ה' הטוב ומרבה לסלוח, סלח לנו על כל אשר העווינו נגדו. אף כי יום הכיפורים מכפר על כל, אבל רק בדברים שבין אדם לקונו. אבל לא במה שבינו לרעהו. כי המהרס את היסוד יפול הבנין כולו, ויסוד כל התורה הוא "מה דעלך סני לחברך לא תעביד" (שבת דף ל"א), ולעורר אותנו על מעלת השלום והאהבה, צויונו בחג האסיף על מצות לולב.. את אשר חזיתי אספרה: הרבה מעמינו אומרים קודם נטילת לולב בכל התלהבות נפשם היה"ר [היה רצון] הנדפס לזה והוא ליחד אותיות שמו יתעלה, ועם כל זה למנגינת לב כל איש משכיל ואוהב עמו באמת, קנאת איש מרעהו באה כרקב בעצמותיהם, איש באחיהו יתנו דופי ומגרעת. הוא רק הוא, אדם ובן אמו התולעת, הוי! פתיים ואין לב, בפיתם תתפללו ליחד שמו יתעלה, ובלבבכם תפרידוהו, כמאמר הכתוב: (מלאכי ב') "הלוא אב אחד לכולנו, הלוא אל אחד בראנו מדוע נבגד איש באחיו". **ואם כן, בגידת איש ברעהו הוא הכחשה חלילה באחדותו יתעלה, כי אחים בני אב אחד יאהבו זה את זה. וזה אמר הכתוב:** "שתו בשמיהם פיהם ולשונם תהלך בארץ" (תהילים ע"ג), רצונו, בפיהם עולים השמים ליחד אותיותיו, ופה בארץ תהלך לשונם ליתן דופי באחיהם, היתכן דרכיהם?...

האושר היותר נעלה בעמינו הוא ברית האהבה והשלום, באין הבדל מעלה ויתרון, כחכם, כאשר איננו חכם, כירא כאשר איננו ירא..."

❖ **יסוד התורה** - "יסוד כל התורה הוא שלום ואהבה"

❖ **אושפיזין** - "על כן העיקר היא הצדקה עם העניים ולא אמירת האושפיזין, אשר היא רק לעורר את האדם לצדקה וחסד." (מתוך דעותיו והשקפותיו של רבי שמואל מוהליבר, עמ' י"ט)

מתוך מכתבו להרצל שנכתב יומיים לפני פטירתו ונחשב כצוואתו הרוחנית

❖ **צוואתו הרוחנית** - "ידע עמנו את גדלו בעבר, וגדלו לא ביד חזקה ובחרב שלופה, כי אם בתורתנו הקדושה, ברוחו הכביר ובחיינו הטהורים על אדמתו, ידע עמנו את מצבו בהווה, שלבד ממצבו החומרי ההולך ורע יום יום, עוד תורתו, מקור חייו, משתכחת ובנים רבים מתרחקים ממנו רחוק, רחוק; ידע עמנו את התקווה לעתיד מה היא; ידע כל אלה. ועלינו להודיעו, ללמדו, וייתן ידו ולבו לציון. **כן, אחים נכבדים. עבודה רבה עוד לפנינו עלינו לעבוד ולעבוד בלי לאות ובלי הרף, עלינו לעבוד שכם אחד אחד בלי פרוד, באהבה גמורה ובאחדות שלמה.**"

הרב מוהליבר מתיר אסורים

מאת מזכירו הרב יצחק ניסנבוים/ "עלי חלד" עמוד

למחרת, או למחרתים, ספר לי, כמו דרך אגב, את ה"מופת", שקרה לו בשבתו על כסא הרבנות בעיר סובאלק.

הימים ההם היו ימי התקוממות הפולנים בממשלה הרוסית. הוא התאמץ אז להניא את לב בני עדתו מקחת חלק בהתקוממות זו ובדרשותיו היה מרבה לדרוש בשבח שולטן מלך ובגנות שלטון שרים. גם ישעיהו הנביא - היה הרב דורש - אמר: "הן לצדק ימלך ולשרים למשפט ישורו" - למשפט יש צורך ברבים ועל כן דיני נפשות בעשרים ושלושה, אבל לצדק יותר טוב במעטים ועל כן צדקה נחלקת בשלושה, אף כי גם בה יש דיני נפשות, כי אי אפשר להכות בה עד שיתאספו רבים, כדאמרינן בירושלמי פאה. עמדתו זו של הרב ידועה היתה לשלטונות הרוסים והיה מכובד בעיניהם. והנה בראש השנה תרכ"ג נכנס לסובאלק גדוד קוזקים ופקידם היה לשר העיר. כעבור ימים אחדים הושמו במאסר כעשרה אנשים מטובי העדה העברית, בחשד שידם עם המתקוממים. אימת מות נפלה על כל העדה היהודית ותרב בכל בית תאניה ואניה. בא ערב יום הכפורים ומשפחות האסירים פנו אל הרב ואל ראשי העדה בבקשה נמרצה, כי ישתדלו לפני שר צבא הקוזקים לשחרר את האסירים, לפחות, ליום הכפורים. אחרי התיעצות מרובה החליטו לנסות בהשתדלות זו, אם כי כרוכה היתה בה גם סכנה לנפשות המשתדלים. בחרו במלאכות והרב בראשה. ויהי כאשר באה המלאכות אל שר הצבא והביעה לפניו את בקשתה, קצף השר קצף גדול, רקע ברגליו וקרא: צאו מזה כרגע, יהודונים נבלים, בעד קושרים ומורדים באתם להנני... חברי המלאכות מהרו לעזוב את הבית בפחד והלהלה. הם רחקו כבדת ארץ והנה קוזק רודף אחריהם וצועק: עמדו, עמדו! חרדת מות כסתה את פני כולם. ובגשתו אליהם, קרא: הגם הרב פה אתכם? וכאשר שמע כי כן הוא, קרא את הרב לשוב אל שר הצבא. הרב שב לבדו, ואחרי זמן קצר יצא בפנים מאירות והודיע, כי השר צוה לשחרר את האסירים עד למחרת בערב על אחריותו הוא, אחריות הרב. הוא מחויב להחזיר אותם במוצאי יום הכפורים לבית הסוהר. יום כפורים כזה לא היה ליהודי סובאלק לא לפניו ולא לאחריו. כל מה שהיום הלך וקרב לקצו, כה הלך וגבר הבכי בכל בתי התפלה שבעיר. אחרי תפלת הנעיילה נגשו האסירים המשוחררים אל הרב להפרד ממנו ולשוב אל בית האסורים. אבל הרב ענה להם: מה הבהלה? נתפלה ערבית ולכו לבתיכם לסעוד ואחר כך תבואו אלי. כעבור שעה נאספו כל האסירים עם בני משפחותיהם ומכריהם לבית הרב כדי ללכת לבית האסורים. אך הרב אמר שוב: מה הבהלה? הן אחריותכם עלי, שובו לבתיכם ולינו שם הליילה, ולמחר בבוקר נלך יחד. באותו הליילה עזב הגדוד הזה עם השר את העיר וישכח את האסירים, ששחרר ליום אחד, והם כבר נשארו בחופש ובהיים.

הסבר:

אצל היהודים-

תחילת יום

המחרת מתחיל

מהערב- מצאת

הכוכבים

אצל הגויים-

תחילת יום

המחרת מתחיל

בחצות הלילה

ועל כן לא היה

הרב לחוץ

להחזיר את

האסירים מיד

בצאת הצום

הוראות מיוחדות מאת הרב שמואל מוהליבר לקראת הימים הנוראים בביאליסטוק

מטעם הרב הגאון הגדול ר' שמואל מאהליווער האב"ד [אב בית דין] דפה שליט"א והבית דין צדק הדביקו בערב שבת שעברה מודעות בכל בתי המדרש ובבתי הכנסת, הכוללות תקנות טובות ונחוצות אשר על פיהם יתנהגו אחינו בני עירנו בימים הנוראים הבאים ואשר הוחלט על פי רופאי עירנו באסיפה בוועד "לינת הצדק" שנקראה ביום ד' שעבר על פי הרה"ג [הרב הגאון] שליט"א, ואלה הן התקנות שלושה- עשר במספר:

א) אמירת סליחות ביום ראשון וכן כל ימי הסליחות עד ערב ראש השנה הבא עלינו לטובה – לא יתחילו קודם השעה 06:00 בבוקר.

ב) בערב ראש השנה יתחילו אמירת סליחות לא קודם משעה חמש בבוקר.

ג) אין להתענות בכל ימי הסליחות אפילו בערב ראש השנה ואלה אשר נהגו להתענות באלו הימים יתירו נדרם בפני שלושה.

ד) כל איש חלוש או מי שיוודע בעצמו שיש לו איזה מיחוש או איזו חבורה בגופו, בל ילך לטבול בערב ראש השנה וערב יום הכיפורים הבאים עלינו לטובה במקווה, ועל פי הרופאים טבילת אנשים כאלה תביאם לידי סכנה חלילה, על כן ביטול טבילתם בערב ראש השנה ויום הכיפורים הבאים עלינו לטובה במקווה – בשנה זו- למצווה גדולה תחשב להם. ואנשים הבריאים שצריכים לטבול יקדימו טבילתם בימי הסליחות קודם ערב ראש השנה וערב יום הכיפורים, בכדי שלא יתאספו אנשים רבים בערב ראש השנה ויום הכיפורים, אשר בעת רעה כזאת יש לחוש סכנה חלילה, ומחזיקי המקום יחממו המקוואות מיום ב' דסליחות בכל יום ויום.

ה) בימי ראש השנה הבא עלינו לטובה לא ישכימו להתפלל קודם השעה 7 ולא יאחרו משעה 12. והחזנים יקצרו בנגינות ובפיוטים, ותפילת המנחה יתפללו אחר שעות הצהריים.

ו) ישתדל כל אדם לבל לילך להתפלל אליבא ריקנא, רק ישתה טהעע [תה] ומי שליבו חלש יסעד מעט. ואם ירגיש מי (שהוא) בעת התפילה חלש בגופו מחויב לילך לביתו להרגיע (את גופו) מעט.

ז) למעט בהדלקת הנרות בבית הכנסת ובבתי המדרש בליל יום הכיפורים ככל האפשרות.

ח) אין חובה לצום בצום גדליהו שנה זו. ומי שמרגיש שליבו חלש - מחויב לאכול.

ט) ביום הכיפורים הבא עלינו לטובה לא יהלך ברחוב ובחצר בית התפילה בלי מנעלים.

י) על מנהלי בתי התפילות להשתדל כי בימי ראש השנה וליל יום הכיפורים אחר התפילות ינקו את בתי התפילה, בליל יום הכיפורים מלבד השמשים דשם, גם (יש) לפתוח את החלונות למען יהיה האוויר זך ונקי.

יא) בערב יום הכיפורים אשר המנהג לאכול פירות, לא יאכלו שנה זו פירות בלתי מבושלים, ואחר התענית יזהרו שלא לאכול אכילה גסה.

יב) ביום הכיפורים יעשו הפסק בין התפילות, היינו בין שחרית למוסף כא' שעה ובין מוסף למנחה גם כן שעה לכל הפחות.

יג) מי שירגיש בעצמו אשר התענית ביום הכיפורים יוכל להזיק לו, מחויב לשאול עצת הדוקטור אם להתענות.

כן נמנו וגמרו על האסיפה להכין בתי משתה – טהעע [תה]
חינם לכל דורש בימים הנוראים בכל חלקי עירנו.